

definere embedslægeinstitutionens arbejdsområde, så det kan udvides med en regelmæssig tilsynspligt.

Med hensyn til socialministerens lovforslag er det ude i høring, så vi ved jo godt noget om, hvad det handler om. Det omhandler både dette område og det næste punkt på dagsordenen, nemlig bl.a., at kommunerne får pligt til to gange årlig at komme på uanmeldt tilsynsbesøg, og at der skal vælges bestyrelser med repræsentation af beboere og pårørende. Begge dele har vi stor sympati for, men med hensyn til tilsynet er vi altså stadig på det hold, der siger, at det skal være embedslægeinstitutionen, der står for det, først og fremmest selvfølgelig fordi de er uafhængige af kommunen.

Men uanset hvilken model man vælger, er det jo vigtigt at gøre sig klart, at den enkelte plejebolig er den ældres hjem, og det vil sige, at tilsynet selvfølgelig skal ske med respekt for den enkelte beboers ret til privatliv. Det synes jeg nok man også skal huske på.

Hvis vi tager Københavns Kommune som eksempel, fører stadslægen, og det vil jo sige embedslægen, allerede uanmeldt tilsyn med de kommunale institutioner. Tilsynet koncentrerer sig ikke kun om det, der kan registreres, såsom rengøringsstandard, medicinopbevaring og den slags ting, men også om trivlsen, og det sidste prøver man at få et billede af ved gennem samtaler med beboere og pårørende og sådan noget.

I København har Enhedslisten stillet forslag om, at dette tilsyn suppleres med bydelsdækkende tilsynsråd bestående af to ældrerådsmedlemmer, to udpegede af de ansattes organisationer, altså plejehjemsorganisationerne, og to pårørende, som er valgt blandt de pårørende i bydelens plejehjem. Et sådant rådtilsyn skal supplere stadslægens tilsyn, og samtidig vil det skabe et forum, hvor de ældre, de pårørende og personalet oplever hinanden som samarbejdspartnere. Man er ikke optaget af lige præcis den enkeltes egne pårørende, man er nødt til at se det hele i et helhedsbillede. Det ser ud til, der er opbakning om det forslag i København, så jeg venter, ordningen bliver indført snarest muligt.

Det er imidlertid vigtigt at huske, at et tilsyn i sig selv ikke løser noget som helst. Nogle af de store problemer, man kæmper med, skyldes jo netop personalenormeringerne. Der er for lidt personale, og der er tidsproblemer, men et tilsyn vil gøre de problemer mere synlige, og det er vi selvfølgelig meget optaget af.

Hver enkelt beboer har sin egen praktiserende læge ligesom alle andre, og derfor er det også lidt mærkeligt, at det indgår i Venstres forslag, at det skal være en speciel læge, altså nogle få af beboernes læge, der har tilsynet. Disse beboeres læge har jo ansvaret for behandling og medicinordination, og hvis de opdager nogle kritisable forhold på plejehjemmet, har de selvfølgelig samtidig pligt til at gøre opmærksom på det. Men det kan ikke erstatte det uvildige tilsyn.

Det er altså Enhedslistens opfattelse, at det er en vældig god idé med regelmæssige, uanmeldte tilsyn udført af embedslægen og suppleret med et beboer-/pårørenderåd og et lokalt tilsynsråd, og derfor synes vi, at dette forslag er fuldstændig utilstrækkeligt.

Tove Videbæk (KRF):

Kommunerne har ansvaret for tilsyn med de lokale plejehjem. Kommunerne skal føre tilsyn med, hvordan plejehjemmene løser sine opgaver, og tilsynet skal omfatte både indholdet af tilbudene og den måde, opgaverne udføres på.

De senere år har der desværre været uhyggelig mange eksempler på, at tilsynet ikke har fungeret. Kommunernes tilsyn har måske sat kikkerten for det blinde øje og ikke lagt mærke til de kritisable forhold, der har hersket og hersker mange steder. Det skyldes sikkert bl.a., at der ikke er en klar skillelinje mellem driftsstyring og tilsyn, og det vil sige, at den samme, som udfører jobbet, også fører tilsyn med, at det gøres godt nok. De sager, der har været fremme på det seneste, drejer sig bl.a. om skjult medicinering, ændringer i beboeres medicintildeling uden lægeordination, anvendelse af forældet medicin, manglende lægekontakt i tide, manglende hjælpemidler, nedværdigende behandling af ældre, osv. osv.

Oxford Research-undersøgelsen fra juni 2000 har bekræftet, at det nuværende tilsyn er både usystematisk og tilfældigt. Her skal det anstændigvis nævnes, at rigtig mange plejehjem fungerer godt, og at der trods alt er en tredjedel af kommunerne, der gennemfører et egentligt formaliseret tilsyn med kommunens plejehjem.

Vi skal have etableret et lovpligtigt, uvildigt, regelmæssigt og både uanmeldt og anmeldt uafhængigt tilsyn, altså en total uafhængig instans. Men om det skal være de praktiserende læger, der skal udføre det, er vi nu ikke sikre på i Kristeligt Folkeparti. Vi mener ligesom flere andre ordførere, at man skal have embedslægeinstitutionen tilbage på skansen. Embedslægerne bør